

למען הירושלמי וכו'. ע"ש. אולם אין דבריו מוכרחים. צא ולמד ממה שכתב בשו"ת התשב"ץ חלק ב' (סוף סימן קצז), שאפילו לדברי הרמב"ם (בפרק ו' מהלכות שבת הלכה ט' וי') ששבות דשבות במקום מצוה מותר, זהו כשיכולים לקיים המצוה היום, כגון יום טוב של ראש השנה שחל להיות בתוך השבת (כלומר בימי החול), והשופר הוא חוץ לתחום, שמותר לומר לגוי להביא השופר מחוץ לתחום, כיון שהוא שבות דשבות במקום מצוה, אבל אם אין המצוה יכולה להתקיים היום, כגון שחל בשבת שגזרו חכמים משום שמא יעבירו ארבע אמות ברשות הרבים, לא הותרה שבות של אמירה לגוי (בשביל לקיים המצוה למחר), שהרי אין כאן חיוב מצוה משום גזרת חז"ל. ע"כ. וכן כתב הנודע ביהודה מהדורא תנינא (חלק אורח חיים סימן מד) בד"ה ואמנם, שעד כאן לא התירו שבות דשבות במקום מצוה, אלא במצוה הצריכה לכו ביום, אבל למצוה של מחר לא התירו, וכמו שאמרו בפסחים (מו.) לענין שבות במקדש, שבות קרובה התירו שבות רחוקה לא התירו. ועיין בפירוש רש"י שם. והיינו טעם דרבא (בביצה כ:) דסבירא ליה שאינו זורק הדם בשביל להקטיר אימורים לערב שסובר שזוהי שבות רחוקה שלא התירו. ע"כ. נמצא שאפילו שבות דשבות במקום מצוה לא התירו אלא שבות קרובה ולא שבות רחוקה, והוא הדין לנידון דידן, שאף על פי שהלכה רווחת כרבה דאמרינן תואיל, כיון דאיסורא מדרבנן מיהא איכא, לא התירו אפילו על ידי עירוב שבות רחוקה. ואמנם לכאורה יש להעיר ממה שכתב הרמב"ם שם, ומרן השלחן ערוך (סימן שז סעיף ה'), שמותר לישראל לומר לגוי לעלות בשבת לאילן להביא שופר לצורך תקיעת מצוה. והרי בזמן הזה אין תקיעה בשבת, ובעל כרחנו שהוא לצורך מחר, ואפילו הכי התירו במקום מצוה. והגאון יעב"ץ בספר מור וקציעה (סימן שז) תמה על מרן השלחן ערוך שתפס דבר שאינו נוהג בזמן הזה. ותירץ בעקרי הד"ט (סימן יד אות צט), דמייירי כגון שלא יוכל למצוא למחר גוי שיעלה באילן, והשופר צריך לו לתקיעה של יום שני של ראש השנה, וקא משמע לן שמותר לומר לגוי שיעלה בשבת להביא שופר וכו'. אי נמי כגון שרוצה לחנך בו תינוק, שמצוה להתעסק עמהם כדי שילמדו לתקוע וכו'. ע"ש. וכן תירץ בשו"ת רב פעלים חלק א' (חלק אורח חיים סימן כז) בד"ה ולכאורה, שדוקא שבות רחוקה לא התירו, אבל שבות דשבות במקום מצוה אפילו במקום שבות רחוקה התירו. ע"ש. אולם הטורי זהב (סימן תרנה סוף סק"ב) כתב, שאף על פי שמותר ביום טוב לשלוח גוי אל מחוץ לתחום להביא לולב למצוה, מכל מקום בשבת אין לשלוח גוי בשביל יום טוב שלאחריו. ע"ש. הרי שלא התיר שבות דשבות במקום מצוה, בשבות רחוקה, דהא תחומין דרבנן, וגם אין לנו רשות הרבים בזמן הזה. ועיין במגן אברהם שם. שוב ראיתי במחצית השקל (סימן שז סק"ח) שהקשה על הטורי זהב הנ"ל, מדברי השלחן ערוך שמותר